

Драма

Српско народно позориште
Позоришни трг 1
21000 Нови Сад
Република Србија
Телефон: ++38121 523-752, 451-969
Факс: ++38121 527-296
e-mail: drama@snp.org.rs
www.snp.org.rs

Српско народно позориште – УСТАНОВА КУЛТУРЕ ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА, НОВИ САД

МИРКО

Бар дан, свете!

Ја сам Мирко Безар из Војводине. Тачније из Баната. Из села Сакуле.
Не знате ди су Сакуле?

Видите ли оне бандере? То вам је пут за Црепају. Па кад се ти бандера
уватиш, не можеш да залуташ макар да је какава помрачина. Те те бадере у
само село доведу.

Бар дан свима, свима у овим старима и гунтаг за Швабе, комшије и јонапот
Мађарима из Дебељаче.

И добри ден за Словаке, Ковачићане и бунацеве за Румуне што ји овде по
Банату има!

Бар дан! Јонапот ! Добри ден! Бунацева! Бар дан свима, свима, свима! Ово
му дође као кад сам добро расположен.

Ал... Ако се настави, да још једаред затечем Ченђанске аласе у наш
Тамишки ребир, како крадом рибу лове, има сарана да биде, јер ту ди они
прођу, ту ни жабе више нема. А камоли рибе да ловиш.

Е, овако му дође када се расрдим.

КОСАНА

(узима лицидерско срце)

Ју, колко је срце? Фала! А ди тако велико срце да метнем?
Ју, па и огледало усред лецедерског срца има! Па то срце није да га јеш,
већ је за спомен, а укусом горко да га деца не нападну. Фала. Све мислим
је л оћеш и лутку од колача да ми купиш! Па ти и не знаш зашто се девојци
ајгир са лецедера дарује? Кад оће момак с том девојком сина да има!

(Смеје се.)

Ајд сад, иди. Фала ! Иди, иди ! Ала тај има широка леђа.

(У поверењу.)

Оће у амбар ноћас да ми дође. Нисам начисто да л да одем?
А, не, никако.

(Крене, застане.)

Ал, јопет, ко зна колко ће та маневра да траје. Може то здраво да се одужи.
Јао, ни сама не знам. Не !

(Крене, застане.)

Та можда и оћу, само да ме више на шору не пресреће. А жена му и није
била за њега. Лења била да донесе воде. Ладне.
Ал да не пукне на сокаку преко ведре нека брука.

Па и ти си био без мене, ал то што се у рату војницима деси, то жене мора
да отпишу. Ал да знаш имала сам осећај да ћеш сваки дан да се вратиш као
да си на орање пошо. А мати у прву годину рата твој тањир постављала на
астал.

Затвори дупле пенџере, јер оћу да те се за овај рат одратовани наљубим, а
да нас сокак не слуша јер би нас зором питале комшије да л се то ноћас у
нашој соби Фрушка Гора тресла.